

कर्मस्थितैः सटुपह्वीक्षितैश्च । तृतीयप्रवृत्तः पापा
लम्बेन्दुभ्यां शुभा मताः । निधनान्त्यगता नेष्टा विशेषाङ्गन-
संस्थिताः । एकोनविंशे विद्युतिं रविः खे, चन्द्रो धन ३,
चन्द्रसुतः ४, क्रमेण । त्रिवेदनन्दैकमिति १५ के ईज्योऽ
५८ गुः १ सुखं खे कुसुतो १२५ स्तभीतिम् जातको तच्चिन्ता-
प्रकारः ।

कर्माङ्ग न० ईत० । विहितस्य यागादिकर्मणोऽङ्गे यथा दर्शदेः
प्रयाजादि । देशकालादयोऽपि कर्माङ्गानि । यथाह
गर्गः—“तथिनक्षत्रवारादि साधनं पुण्यपापयोः । प्रधान
गुणभावेन स्नातन्त्येन न ते क्षमाः” । “प्रधानस्य विधेयस्य
कर्मणो गुणभावेनाङ्गत्वेन, तदङ्गं “कर्मावधिहितं नैव
बुद्धौ विपरिवर्तते । शब्दात् तदुपस्थानमुपादेये गुणो-
भवेत्” भट्टका० “प्रमाणान्तरावधिहितं कर्म बुद्धौ प्रथमं
न विषयीभवति प्राथमिकशब्दादेव तस्य कर्मण उप-
स्थितिरिति उपादेये स्वविधेये कर्मणि पूजादौ
चन्द्रादिक्रियात्वेन तदवच्छिन्नकालत्वेन वा शुचि-
तत्कालजीविनः कर्माधिकारात् प्रमाणान्तर-
लभ्यत्वेनाविधेयत्वात्तथादिगुणः” ति० त० रघु० ।
“फलवत्त्वविधावफलं तदङ्गमिति” न्यायेन फलवत्-
प्रकरणे पठितानामफलानां सर्वेषां तदङ्गत्वमवधेयम् ।

कर्माजीव पु० कर्मणा आजीवः जीवनम् । शिल्पादिकर्म-
द्वारा जीवनसाधने । स च नृणां जन्मलग्नावधिश्रमभावे
मेधादीनां द्वेकाण्यनवांशदादशविंशत्यैः शिल्पादि-
कर्मविशेष आजीवे जातको उक्तः, तच्च आजीवशब्दे
ई११, ४२४० दर्शितम् । कर्म जीवति अण् । शिल्पा-
दिकर्मजीविकावति ति० ।

कर्मात्मन् पु० कर्मणा आत्मा आत्मभावो यस्य । संसारि-
णि स्वादृष्टोपनिबद्धशरीरयुक्ते १ जीवे । “तस्मिन् स्वपति
तु खस्ये कर्मात्मानः शरीरिणः” मनुः । कर्मणि आत्मा-
मनो यस्य । २ क्रियासक्तचित्ते च ।

कर्माध्यक्ष पु० ७त० । क्रियामाक्षिणि कृताकृतावेक्षके ।
कर्मान्त पु० कर्मणः कृषिकर्मणोऽन्तो यत् । सम्पन्नकृषिकर्मणि
१ कटभूमौ हेमच० । “अहन्यहन्यवेक्षेत कर्मानान् बाह-
नानि च” मनुः । कर्मणः तत्फलस्थानो यत् ।
२ दलुधान्यादिसंयहस्थाने च । “शुचीनाकरकर्मान्ते भीरु-
नन्निवेशने” मनुः । “कञ्चिच्च सर्वे कर्मानाः परोक्षास्ते
विशङ्किताः” भा० सम० । ई१५ स्तो० । ईत० । १ कर्मसमाप्तौ
च । “कर्मान्ते दक्षिणां दद्यात्” स्मृतिः” ।

कर्मार पु० कर्म ऋच्छति ऋ-अण् । १ कर्मकारको (कामार)
जातिभेदे, “नमस्तत्तत्तत्कारेभ्यश्च वो नमोनमः, नमः
कुलार्तेभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो नमोनमः” यजु० ६, २७ ।
“तपसे कौलालं मायायै कर्मारम्” यजु० ३०, ७, पुरुष-
मेधे “मायायै कर्मारं लौहकारम्” वेददी० ।
“कर्मारस्य निषादस्य रङ्गावतारकस्य च” मनुः । “ये
धीवानोरथकाराः कर्मारा ये मनीषिणः” अथ० ६, ५,
२ वंशभेदे (वेङ्कवांश), ३ कर्मरङ्गवृत्ते च राजनि० ।
४ कर्मप्राप्तिरिति ति० स्वार्थे कन् । कर्मारक कर्मरङ्गे वृत्ते
(कामाराङ्गा) पु० राजनि० ।

कर्माहं पु० कर्माहंति अहं-अण् । १ पुरुषे राजनि० । तस्य
कर्मकरणसमर्प्यत्वात्तथात्वम् । २ कर्मकरणसमर्थे ति० ।
कर्माशय पु० आशेरते पुरुषा अस्मिन् आ+शी-आधारे
अच् कर्मणामाशयः । कर्मजन्ये धर्माधर्मरूपे गुणभेदे
“क्षेत्रमूलः कर्माशयो दृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः” पात० सू० ।
कर्मविपाकशब्दे च अस्य भाष्यविवरणे दर्शिते ।

कर्मिन् ति० कर्माश्रयस्य ग्रीष्मा० इति । व्यापारयुक्ते स्त्रियां
लीप् “कर्म्मिभ्यश्चाधिको योगी—तस्माद्योगी भवार्जुन !”
गीता । २ फलाभिसम्भवात्नेन कर्मकर्त्तरि च । “यत्कर्म्मिणो
न प्रवेदयन्ति रागात्तेनादराः क्षीणलोकाश्चरन्ते”
मुण्ड० ७० । “दृष्टापूर्तादिकर्मिणां भूमादिमार्गेण चन्द्र-
मण्डलादिप्राप्तिः” शा० भा० “कृत्विक्कर्मकर्म्मि-
णाम्” याज्ञ० ।

कर्म्मिष्ठ ति० अतिशयेन कर्मो दृष्टुं इनेर्लुक् । क्रियादक्षे जने
कर्म्मिन्द्रिय न० कर्मणां वचनादीनां निमित्तमिन्द्रियम् अश्व-
घासादिवत् निमित्तार्थे ईत० । वचनादिकर्मकरेषु वागा-
दिषु इन्द्रियेषु “पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाः
क्रियाः । कृषिवाणिज्यभेदाद्यास्तेष्वेवात्मर्भवन्ति हि” ।
“वाक्पाणिपादायूपस्यैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः । सुखादि
गोलकेषुास्ते तत्कर्म्मोन्द्रियपञ्चकम्” पञ्चदश्यां तेषां नाम
कार्याण्युक्तानि । “वाक्पाणिपादायूपस्यानि कर्म्मोन्द्रिया-
ण्युक्ताः । वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दाश्च पञ्चानाम्”
सां० का० । “इन्द्रस्यात्मनश्चिह्नत्वादिन्द्रियस्यत्ये” सां० कौ०
व्याकृतञ्चैतदस्माभिः तद्विदुः ।

“तेषामिन्द्रियशब्दार्थत्वे कारणमाह इन्द्रस्यात्मन इति ।
“इन्द्रो मायाभिः पुरुषवदेत्येते इत्यादि” स्मृतौ इन्द्रश-
ब्दस्यात्माधिकत्वदर्शनात्, पाणिनिना “इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गम्”
इत्यादिना इन्द्रशब्दात् तद्विह्वलार्थं घप्रत्ययेन निपा-